

خدايي بخالي کن تا نيامرزد اگر چو کنان چون کوفه بايشد و نهار یک
 و سنگ و کوهها را بايشد و بر شمار کس در سخنان باشد و چون
 روز قيامت شود او را شفاعت دهد بر نفس کس خاندان او که اشکان
 سزاوار دوزخ باشند و چون او را در کوز نهند ثواب اين بسیار بزرگو
 ترين صورتی و بروی سلام کند و کوبد اي حسب من مزد تراست
 که ترستی از همه سخيها او کويد گيتي و کجاي که من روی سحر بر او
 تو نديده ام و حق شيرين از سخن شيرين تو نشنیده ام و پنج بويي خود شتر
 از بويي تو نويديده ام او کويد اي حسب من ان نماز توام که کرده
 بودي در شب ادينه اول ماه رجب آمده ام تا مونس تو باشم و
 و تنهائي کور از تو بر دارم و چون روز قيامت شود ترا سايه کنم و نثاره
 دلم ترا بدينگوي از خدای بخالي و الله اعلم بالصواب

باب جهل و جهارم

باب جهل و جهارم در فضل ماه شعبان
 علیه و سلم گفت که همه روزها ماه شعبان روزه دارد از اقل
 و همه از ميانه و سزاوارتر همچنان باشد که نرسد ساله خواجه عزوجل را
 عبادت کرده نيز بود بکر صدق رضي الله عنهما روايت
 کند

کند از نعيم صلي الله عليه وسلم که او گفت روزه شعبان و بغير
 نيت بر شما و نيكين از روزه که هاري است از شمس دوزخ
 پس هر که خواهد که مرا ببيند در هفت ماه شعبان روزه مايد
 دانست اگر چه که سه روز بهم عاينه صديقوتي الله عنهما روايت کند
 از نعيم صلي الله عليه وسلم که او گفت يعني نعيم صلي الله عليه وسلم در ماه شعبان
 روزه است سارداشتي اما همها ديگر ديگر جابر بن عبد الله روايت
 کند از نعيم صلي الله عليه وسلم که او گفت هر که در پال شعبان سه روز روزه دارد
 دوست من باشد از هر نيکه من اين ماه را اختيار کرده ام از ميان ماهها
 و باين در هفت بر تو همچنان انگشت مبارک با خود را تو ام آورد
 الفتاوى الله بخالي باب جهل و نعيم در فضل برات روايت کنند باب جهل و نعيم
 از نعيم صلي الله عليه وسلم که او گفت هر که در شب عيد و شب نيم
 شعبان بيدار بگردد و بعبادت بگذرد او دين او نيز و اثر و نيز که او بخرد
 و نفع کند که معني مردن است که هر که مي فرستد در نيز گفته اند که دنيا را
 دوست ندارد و چنانکه اين جهان بران جهان بر گزیند و ديگر معني است
 که در نقل جلد اول خود کورود در قيامت دل او منحصر کند و عاينه صديقوتي